

שפיטצ'יק 14

ספור השגחה מפלא ומרתק, הנע סביב קורות חיהם של רבי משה ולס וישיבתו המצינת ב'שופם' "אור תורה"

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

הסכמה:

הרינו לבוא בשער בת רבים, להמליץ טוב על גברא רבא ויקירא הרה"ג ר' אברהם אוחיון שליט"א, לעודדו לברכו ולחזקו על מפעלותיו הרבים בחיבור ספרים יקרים וחשובים, בהם משכיל הרב המחבר הידוע לשם ולתהילה כת"ח מובהק וכמחנך דגול ומנוסה, בטוב טעם ודעת לחזק כל ברכיים כושלות עפ"י מסורת חז"ל הקדושים.

וכבר פקיע שמיא בחיבוריו התורניים וספרי חינוך ומוסר רבים שהתקבלו באהבה ובחיבה יתירה על שולחנם של גדולי ישראל ואנשי חינוך.

והנה בעידן בו הקב"ה ברוב חסדו מעמידנו בניסיונות ואתגרים שלא היו קיימים בדורות קודמים, הדור הצעיר בפרט מתמודד עם אתגרים רוחניים גדולים ועצומים בלבוש פיתויים טכנולוגיים ושאר תכניים שאינם ברוח התורה והיראה.

הרי חשובה קדושה עלינו כהורים ומחנכים לתת דעתנו על כך, שציוונו חז"ל "חנוך לגער עפ"י דרכו" ולפעול בבחינת "כוחא דהיתרא עדיף" ובתחבולות תעשה מלחמת יצה"ר, לאפשר לילדינו תחליף איכותי וחיוני הראוי ומתאם אליו, ומקובלנו שלעולם בענייני החינוך תהיה בעיקר ימין מקרבת ורק לעיתים רחוקות שמאל דוחה. ובוודאי יש לברך על כל יוזמה כזו העומדת איתנה בגבולות המוסר וההשקפה היהודית התורנית.

לאחר עיון ובחינה כדי הצורך, התרשמנו שסדרת ספרי הקומיקס העלילתיים המשופעים בערכים חינוכיים ומוסריים של אהבת חסד, מידות טובות, ויראת שמים, מהווים חלופה הולמת לפיתוי, מרוויים את צימאונם של הילדים הזמן ואכן מעניקים לקורא הצעיר חוויית קריאה עוצמתית ומועילה, המדגישה את החשיבות בהבחנה בין עיקר לטפל, אסור ומותר, טהור וטמא בעולמו ובדמיונו של הקורא הצעיר. כל זאת תוך שמירה מבוקרת ובלתי מתפשרת על טוהר המחשבה, ע"י אנשי חינוך ידועים ומפורסמים.

אשר על כן נברכו, יה"ר שחפץ ה' בידי יצלה להיות ממזכי הרבים, להמשיך להיות איש במקום שאין אנשים, ויפוצו מעיינותיו חוצה בקודש ובקודשי הקודשים, וחזקה על חבר שלא תצא תקלה מתחת ידו. ונהיה אנחנו וצאצאנו וצאצאי צאצאינו, כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, כי זה כל האדם.

ביקרא דאורייתא

כתובת: הרב מנחם פורוש 12 בית שמש
מייל: betdin22@gmail.com

עריכת לשון:
שאול עובדיה פתיה

ניקוד והגהות לשון ותוכן:
לאה אטון

ציורים:
דן בר לב

צביעת הציורים:
מירי דרוש

עימוד:
הודיה ארוך

סטודיו גרפיט

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

הפצה בלעדית! להזמנות ומשלוחים

פלאפון: 050-4164-500
וואטסאפ: 052-551-2000
סיטונאות: 055-670-5567

מייל: 4164500@gmail.com
אתר: ohayon-books.co.il
למחבר אין קשר לאתר!

הקדמה

הטיטניק, ספינת הענק, הייתה ונותרה סמל ועדות לאזלת ידו של האדם. באותם ימים העצימה ספינת הפאר את תחושת שרון הכח בעולם המערבי, שכן בוני הספינה בטוחים היו ששום כח בעולם לא יוכל לה.

נכבדי אותו דור, עשירים מפלגים ואנשים רמי מעלה, מהרו להרשם להפלגת הבכורה. אלו שזכו להצטרף להפלגה, ראו בכך אות וסימן למעמדם המכבד, וכל אלו שלא זכו לכך ונותרו על החוף - הביטו בהם בקנאה מהולה בהערצה.

אך תחושת שרון הכח לא ארכה זמן רב. הספינה האדירה והעצמתית התנגשה בשרטון של קרח. היה זה לילה אפל, וזמן רב ארוך עד שהקברניטים החזוחים הבינו כי נתונים הם בסכנת חיים...

הזיחיות עלתה לנוסעי הספינה בדמים מרבים. האסון הנורא שהתרחש באותו לילה, גבה את חייהם של למעלה מאלף בני אדם. רק מעט מיושבי הספינה נצלו ממות.

אך יותר מן האסון שבמותם של בני האדם, הייתה בטביעת הטיטניק משום התפכחות! העולם המערבי התפכח - ולו לזמן מה - מתחושת שרון הכח והעצמה.

בפרכים הקודמים שלבנו את ספורה ההיסטורית של הטיטניק עם ספורו של מוישי, נער כפרי פשוט, שנולד למשפחה עניה ויראת שמים. הוא התעשר, התרחק מן היהדות, ושב אליה בסופו של דבר.

מוישי הופך לרבי משה ולם ומקים ישיבה. לאחר תקופה הוא עוקר עם ישיבתו ללצבורג שבאוסטריה, כדי להפיץ שם את אור התורה. נראה כי אין תקופה טובה מזו בעבור ר' משה, ברוחניות ובגשמיות.

בתקופת השואה מנהיג רבי משה את הגטו, ולאחר המלחמה עולים הוא ומלמדיו לארץ ומתישבים בה לאחר תלאות רבות.

אולם גם שם, ביישוב "אור תורה", לא תמה מסכת עלילותיו של רבי משה ולם, וגם בהרפתקאות אלו שזורות התרחשויות מימי שהותו על הטיטניק. סיגעו לאחד מתורמי הישיבה עשוי לסגר קצוות שנפרמו אי שם על הטיטניק, במפגש שבין הצעיר לבית ולם לבין שד"ר שנעקץ על ידי נוכלים.

קריאה מהנה ומועילה
אברהם אוהיון

פרולוג

מוישי הצעיר גדל בכפר הקטן והשלו עם בני משפחתו, אולם הוא לא השלים עם החיים הפשוטים שקיפו הוריו. הוא שאף תמיד לגדל ולהתעשר. וכאשר הצליח בכך, החל מתרחק מצור מחצבתו.

באותו זמן יצאה הטיטניק להפלגת הבכורה שלה, ומוישי בקש להצטרף להפלגה, כיאה לעשיר רם מעלה כמותו. אולם שם, על הספון, מקבל הוא את הבשורה המרה כי מר בלוצ'י - עמו קושר את גורלו הכלכלי - פשט את הרגל. מוישי, שאבד את כל כספו בן רגע, שאל את נפשו למות.

ואז, בשעת ערב, סטתה הטיטניק ממסלולה והתנגשה בקרחון ענק. הטיטניק ירדה למצולות, ורק מעט מנוסעיה נצלו. מוישי, שמצא את עצמו נאחז בכפיס עץ יחד עם עוד גוי זקן, שב בתשובה שלמה. ואז הגיעה ישועתו המפלאה, כאשר יוהן, אותו גוי זקן שנאחז יחד עמו בכפיס העץ ובסופו של דבר התגלה כיהודי, מסר לו את מספר הכספת הסודית שלו בשוץ.

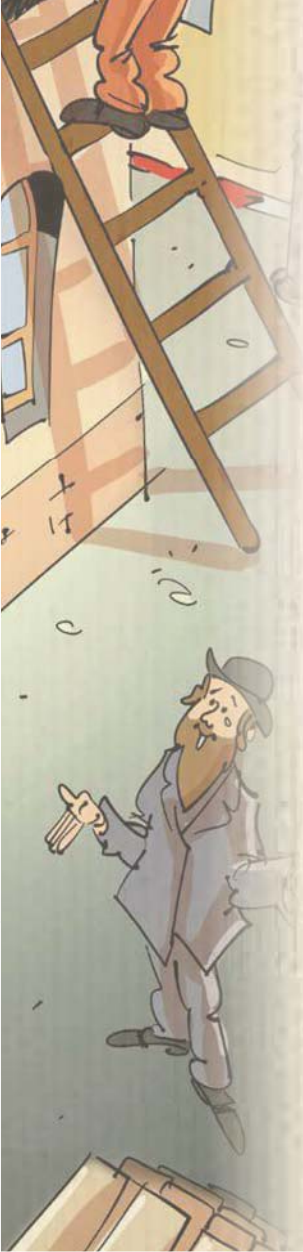

כך הפך מוישי, לאחר שנצל מן הטביעה, לעשיר מפלג. הוא שב בתשובה שלמה, הקים מוסדות תורה וחסד, החל שוקד על התורה ועל העבודה, וברבות הימים עקר עם ישיבתו לזלצבורג שבאוסטריה, כדי להפיץ בה את אור התורה.

במלחמת העולם השנייה מנהיג הרב משה ולס את הגטו, ולאחר המלחמה הוא עולה ארצה עם בני קהלתו. יחד הם מקימים את הישוב "אור תורה" בארץ ישראל ומבקשים להגיע אל המנוחה ואל הנחלה.

אולם לא. התקפות רצחניות החלו מצד הערבים, מה שגרם לבריטים לרצות לפנות את הישוב מיושביו. הרב ולס שם נפשו בכפו ונכנס לבדו אל הכפר הערבי, שם הוא נפגש עם מוסטפה אחמדי, המכתיר. מתברר כי השניים היו יחד על הטיטניק, ושם החזיר הרב ולס למוסטפה את מזודת הדולרים הגנובה שלו, וכן חשף את סודו הגדול.

בסופו של דבר גמל מוסטפה לרבי משה בארץ ישראל, בסיעתא דשמיא הציל אותו ממות והביא לכך ש"אור תורה" קבל מעמד של ישוב קבע.

שלוֹיִמָה יוֹשֵׁב ובוֹכָה, כְּאִשֶׁר בּוֹ בְּזִמְנֵי מִגִּיעוֹת סְפִינוֹת הַהַצְלָה לְמִקְוִים, לְחַפְשָׁא נְצוּלִים.

אוֹי, מִשָּׁה כֵּהֵן נֶחְדָּיק, הֵייתְךָ נֶרְאָה רְחוֹק מִתּוֹרָה וּמִמְצוּוֹת, אָבָל הַלֵּב שֶׁבְּךָ הָיָה חָסֵם! כְּשֶׁתִּגִּיעַ לְעוֹלָם הָעֶלְיוֹן, בְּיָדֶיךָ יִעֲמֹד לְךָ הַמַּעֲשֵׂה הַטּוֹב שֶׁעָשִׂיתָ לְזָכוֹתַי! אֲנִי לֹא אֶשְׁכַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם!

וְכַעֲבוֹר זְמַן מָה הוּא מוֹצֵא עֲצָמוֹ בְּנִמְלֵ, עִם מַזְזִידַת הַכֶּסֶף שְׁלּוֹ.

הַסִּירָה שֶׁבָּהּ הוּא יוֹשֵׁב נִגְרָרַת עַל יְדֵי אַחַת מִסְפִּינוֹת הַהַצְלָה.

סְלִיחָה, אֲנִי הוֹצֵא לְבָרֵךְ עַל אִישׁ קְרוֹב אֵלַי מֵאֵד שְׁהָיָה עַל הַטִּיטָאנִיק, שָׂמֹחַ מִשָּׁה כֵּהֵן, אִיךְ אֲנִי מְבַרֵךְ מָה עָלָה בְּגִרְלֹךְ?

תְּצַטְרֹף לְהַמְתִּין, יֵשׁ כְּאֵן בְּלִגְנֵי עֲצוּם. הַבְּרִיר יִקַּח בְּפִיהַ יְמִיס!

אֲנִי חָיִב לְדַאֵג לוֹ לְקַבֵּר יִשְׂרָאֵל לְפִחוֹת! אֲחִי, אֲנִי חָיִב לוֹ הַכְּרַת הַטּוֹב...

אֵךְ מִתְבָּרַר כִּי לְרַבֵּי מִשָּׁה וְלִם נִכּוֹנוֹ עוֹד הַרְפַּתְקָאוֹת, שֶׁמְקוֹרֵן בְּקוֹרוֹתָיו עַל סְפִינָה שֶׁל הַטִּיטָנִיק! הַתּוֹרֵם שֶׁל הַיְשִׁיבָה עוֹמֵד בְּפָנָי פְּשִׁיטַת רֶגֶל, וְהַרֵב וְלִם נֶחְלָץ לְעֲזָרְתוֹ וְנוֹסֵעַ עִמּוֹ לְגָבִיר שְׁלוֹיִמָה קָאָהֵן, הַמְתַּגֵּר בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית. לְמִרְאֵהוּ מִתְמוֹטֵט הַגָּבִיר.

מִתְבָּרַר, כִּי הַגָּבִיר הָיָה בְּעֵבְרוֹ שְׁד"ר, וְכֹל כֶּסְפוֹ נִשְׁדָּד מִמֶּנּוּ עַל הַטִּיטָנִיק, כְּאִשֶׁר מִי שֶׁהֲצִילוֹ אֵד הָיָה לֹא אַחַר מֵאִשֶׁר מוֹיְשֵׁי וְלִם, שֶׁהֲזָדְדָהּ בְּפָנָיו כְּמִשָּׁה כֵּהֵן.

וְכֵאִשֶׁר הַטִּיטָנִיק טוֹבְעַת, מְחַפֵּשׁ שְׁלוֹיִמָה הַשְּׁד"ר אַחַר מִיטִיבוֹ וְאִישׁ חֲסֵדוֹ, לְלֹא הוֹעִיל...

